Ч. 99. Четвер 18 (5) мая 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	К 2·40
на чверть року	К 1·20
місячно	К —·40
Поодиноке число	2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	К 5·40
на чверть р.	К 2·70
місячно . . .	К —·90
Поодиноке число	6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З Угорщини. — Цісар Вільгельм в Льондоні. — З російскої Думи.

Про політичне положенє говорив на виборчім вічу бувший міністер ческий др. Жачек в Границях (Mähr. Weisskirchen). „Політичний білянс послідних 4-ох років, оцінений після наших надій і нашого положеня перед загальним правом виборчим, замикає ся тепер для нас зле, із стратою. Яко поважні люди повинні ми признати правду і заявити, що наше положенє в Австриї в послідних 4-ох роках погіршило ся а наш вплив упав. Ми мріли про провідне становище в державній раді, а вернули без сподіваних придбань домів, без діяльної участи в державній управі, на котрі мають вплив тільки німецкі, нам неприхильні круги.

Вертаємо з вражінем, що всї ворожі живла лучать ся против нас, щоби наших найблизших, споріднених нам славяньских братів відчужити. Причин сих обставин треба глядіти почасти у відносинах від нас независимих, але в части також в спричинених з нашої власної вини, нашими власними промахами, бо ми не вміли витривало і обережно відпирати ворожі нам впливи. Ось оден приклад: Осени 1908 р. вибухла в ческім соймі німецка обструкция, котрої наслідки стали для нас шкідні, бо з нашого боку зроблено великий промах тактичний. Послідовно наслідком німецкої обструкциї повинні би були уступити німецкі міністри парляментарні, а тимчасом наші люди приневолили ческих міністрів до відставки!

Відтак обговорював др. Жачек політичні відносини від упадку бар. Бека до розвязаня державної ради і зазначив, що нові вибори не поправлять відносин в державній раді, поки не буде переведене щире порозуміне німецкоческе на основах повної рівноправности, бо тілько то може запевнити справедешний і тривкий спокій.

Вчера по полудни о год. 5 зібрала ся в Будапешті рада міністрів, на котрій президент міністрів повідомив товаришів, що Монарх уділив передвступної санкциї на внесенє до угорского сойму войскових предложень.

В Будапешті розійшла ся поголоска, що угорске правительство має жертвувати теку міністра торговлі теперішному ґубернаторови австро-угорского банку дрови Поповичеви.

Цісар Вільгельм з женою і кн. Викториєю Людвикою прибули передвчера о год. 1 з полудня до Льондона, повитані на зелізничім двірци королем Юриєм, єго женою і всіми перебуваючими в анґлійскій столици членами королївскої родини.

Властивою цїлию приїзду німецких гостий є участь в торжестві відкритя памятника королевої Вікториї, бабки анґлійского короля і німецкого цісаря.

В послідних лїтах помимо близького спорідненя володїтелїв Анґлії і Німеччини відносини між обома тими державами були дуже напружені. Від часу смерти короля Едварда і вступленя на престол сина єго Едварда ті відносини значно поправили ся. Син короля Едварда проявляє більше уступчивости в політици, як отець і европейский мир може лиш скористати з того.

Гостина німецкої цісарскої пари єсть без сумніву в першій мірі родинним містом з'їздом. Однако загально приписують їй і політичне значінє.

Виходить то вже звідси, що та гостина випала в хвили, коли сердечна приятелька Анґлії, Франция, замотана в справу марокканьску, яка так живо займає німецку дипльо-

З давних добрих часів.

Оповіданє з мадярского — Коломана Міксата.

(Конець).

На другий день вислано до літківских лісів дві компанії войска, аби усмирити бунт.

Комендант войска, старий добрий панище, оповістив бунтівникам з вдоволеним усьміхом, що кождий, хто хоче спокою, може іти домів, хтож бажає війни, нехай виступить, а єго зараз розстріляють.

Добродушні селяни почувши таке, сейчас завернулись і розбігли ся з косами домів.

Лиш один з провідників мав на стілько сьмілости, що виступив перед капітана.

— А в инших справах комітату не принесли ви нам ніякої новини?

— Мені, сину, нічого не казали, то й я вам не можу нічого сказати.

— Гм, та оно правда — сказав відважний бунтівник, похитав головою і пішов до дому.

Тим хитанем голови й скінчив ся чотиреднєвний бунт.

Лише увязненє Михайла Боррі'ого було строго приказане і він мав — колиб єго зловили — утратити голову без пощади.

Шість днїв гонили за ним безуспішно. Нарід казав, що єго укрив той сьвятий старець в скалах. Але жінки в своїх сплетнях видумали, що єго імовірно сховав Капорнокі разом з дочкою, котрої також десь не було. Хиба сліпий не бачив би, що они десь обоє любили ся.

І жінки говорили правду. Семого дня зловлено їх обоє в хаті пільного сторожа в Чалянці. Жупан сидів як раз з великим товариством при столі, коли єму донесли, що приведено на подвіре фальшивого пророка разом з єго любкою.

Декотрі з гостий дуже зацікавили ся, але найбільше пані жупанова і тому велів пан жупан привести їх до комнати полонених.

— Подивимо ся на тих, заки змарнїють у вязници, бо обоє — бачить ся мені — досить там насидять ся.

Полонені увійшли. Бутно, з очима, з котрих визирала ненависть, вступив Михайло Боррі, з покорою Капорнокі'ого Устя.

— То до того прийшло? — спитав Біткі глумливо. — Правда, що жупан має дужу руку?

Боррі почервонів і хотів щось відповісти, але Устя кивнула на него головою і він замовк. Пани і пані приглядались їм усьміхаючись і щось собі шептали.

— Виведіть їх — приказав жупан, що побачив, що пані стали суєтити ся — і замкни кожде до окремої комнати.

Тепер піднесла Устя голову і приступила до жупана.

— Прошу о слово.

Жупан здивований приступив близше.

— Увільніть нас — сказала Устя тихо.

— Ов, гарна дівчино, ти певне війшла з розуму.

Засоромлена Устя опустила голову, відтак кинувши оком на товариство, чи хто на неї не дивить ся, відкрила скоро свою шию.

На білім тілї видко було чотири синї пятна — знаки від зубів.

Жупан легко почервонів.

— Випустіть обоє на волю — сказав спокійно. — Я приказую.

Гості здивовані позривали ся з місць.

— Що стало ся? Що робите?

— Огонь гасить вода — відповів спокійно вельможний пан.— Ви того може не розумієте, але того вимагає загальне добро.

— Що тобі показувала тота дівчина? Що було на єї шиї? — крикнула розгнївана жупанова.

Біткі відповів на пів неохотно, на пів жартом:

— Sigillum secretum — тайну печатку комітату.

22)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлійского — Конана Дойле.

(Дальше).

Тепер належав вже до мене і не міг мені висмикнути ся. Гнав вправді ще добре, гнав як тхір, що боїть ся о своє житє, міжтим коли я гнав як скажена фурія, котра причепила ся до пят злочинця. З кождою секундою я був близше него. Чув уже свист єго віддиху і бачив, як хитає ся та шпотає ся.

Нараз отворила ся перед ним нагло про-

матию. Годі припустити, аби цїсар Вільгельм і король Юрий при личній стрічи вдоволили ся розмовою лиш о родинних справах. А коли запустять ся в розмову о справах загальних, то також було би дуже дивним, коли би не порушили найжизненнїйшої на тепер справи марокканьскої. Аби та стріча мала який рішаючий вплив на марокканьску політику Німеччини, не можна надіяти ся, але не видає ся зовсім неімовірним, що може значно злагодити заострене поглядів зі сторони Німеччини і Франциї.

Случайно, а може й не случайно нинї знов стане в Петербурзї перед царем німецкий наслїдник престола з женою, аби подякувати Николаєви II. за запрошене до повороту з подорожи по сьвітї через Сибір і Росию. Вправдї кн. Вільгельм з тих запросин не скористав, бо задля чуми в Манджуриї не поїхав до всхідної Азиї, однак мимо того почував ся до обовязку лично подякувати цареви за вічливість. Очивидно що й там найде ся нагода до порушення політичних справ в розмові між гостем і господарем. Так отже Німеччина як в Льондонї так і в Петербурзї буде могла устами своїх володарів заявити державам тїсно заприязнених з Франциєю, як задивлює ся на політику еї в Марокко.

Анґлїйскі часописи сердечно бажають цїсаря Вільгельма на анґлїйскій земли.

На засїданю предсїдателїв клюбів росийскої Думу Родзенко заявив, що має певні відомости, що сесия Думи закінчить ся в серединї мая, імовірно 16 ст. ст. Постановлено понехати сварки дотично асекурацийних проектів і поставити на найблизший пляи проект на розширене буджетових прав Думи, другу дискусию над проектом волосного земства, реферат про проект о земельних реформах і статут о мариявитскім питаню. Постановлено також на 5 мая ст. ст. визначити тайне засїдане для обговореня проекту о будові чорноморскої фльоти і оборони південного фронту. Крупеньский предложив поставити на дневний порядок для передискутованя до кінця сесиї також проект про виділене Холмщини і фінляндскі проекти. Глебов заявив свою згоду на те тільки в такім випадку, коли сесия буде продовжена. Рішено поставити проект холмский і фінляндский на днєвний порядок нарад на початку осїнної сесиї.

Новинки.

Львів, 17 мая 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радника висшого суду краєвого Стан. Обертиньского презідентом окружного суду в Сяноцї; радника суду краєв. Филемона Метеллю в Бережанах віцепрезідентом суду окружного в Коломиї, радника суду краєв. Яцка Жиборского в Самборі віцепрезидентом суду окружного в Золочеві.

— **Перший руский фестин у Львові** на майданї „Сокола Ватька“ коло стрийскої рогачки уладжує „Тов-о Вакацийних Осель“ в недїлю дня 21 с. м. Кождий, хто тільки почуває себе Русином, мусить явити ся, щоби своєю присутностию заманїфестувати, що нас Русинів у Львові стілько, що і великаньский майдан „Сокола“ може бути за тїсний. Після послїдної переписи є у Львові Русинів коло 40.000. Що найменше половина повинна явити ся на фестиниї! Буде се і доказом нашої народної сьвідомости, нашої прихильности для вельми симпатичного „Товариства Вакацийних Осель“ і правдивою розривкою, бо комітет, в якого склад входять незвичайно опитні в тім напрямі члени, дає повну запоруку, що кождий, від наймолодшого до найстаршого, знайде там відповідну для себе розривку. Подаємо се до відома загалу заздалегідь, раз тому, щоби кождий міг свої дїла уладнити і явити ся з цілою ріднею на фестинї, а по друге тому, що, як зачуваємо, чимало гостий з провінциї вибирає ся на сегорічний фестин „Тов. Вакацийних Осель“, яких комітет повитає з повною радостию. Близші інформациї подасть ся пізнїйше. — До побачення на майданї „Сокола-Батька“ в недїлю дня 21 с. м. о 3 год. Гаразд! — Комітет.

— **Народний руский театр**, що гостить тепер в Чер...вцях, тїшить ся великим поводженєм. Ще буде там до 21 мая. Як доносить Czern. Allg. Ztg. дасть ще раз в пятницю 19 мая на дохід тамошної української бурси оперу Верді-ого „Травіята“ в якій возьме участь знов славний італійский співак Діані і артистка Кніпфер. А в недїлю відограє пращальне представлене, новість на укр. сценї нову штуку Винниченка „Брехня“.

— **На дохід бурси ім. Митр. ґр. А. Шептицкого** український людовий театр відограє в суботу дня 20 мая 1911 в салї „Ґвязди“ ул. Францісканьска ч. 7 „Шельменко-денщик“, комедия в 5 дїях Гр. Квітки Основяненка. Чистий дохід призначений на згадану бурсу у Львові. Білети набувати можна при касї в день представленя від год. 6 і пів веч. Початок точно о 7 1/2 вечером.

— **Огнї.** Ві второк майже в само полудне вибух огонь на Богдавівцї коло Кульпаркова. На місци пожежі явила ся сторожа пожарна з Кульпаркова і львівска сторожа та в короткім часї удало ся їм угасити огонь. Згорів лиш дім, де мешкала дворска служба. — В Букачівцях — як ми то вже коротко доносили — вибух в ночи в 9 с. м. великий огонь, котрий знищив 30 загород. Шкода виносить до 120.000 К. Огонь підложив швець Хороший під хату свого сусіда, на якого

пасть великого каменелому. Глянув на мене почерез рамя і видав оклик розпуки. В тій хвили щез менї з очий.

Так, щез цїлковито. Я кинув ся в то місце і глянув в долину, в ту чорну пропасть.

Я думав, що кинув ся в долину, але до моїх уший дійшов легкий шелест з долини. Був се его відхих і той менї зрадив, де находила ся моя зьвірина.

Сховав ся до хати, в котрій робітники складали свої знаряди, а та находила ся на малій терасі зараз під берегом пропасти.

Може бути, що той осел думав, що я не буду мати відваги переслїдувати его в темнотї, але не знав ще Стефана Жерарда!

Одним скоком я знайшов ся на терасі, другим в хатї і впав до кута, звідки доходило сопінє убийника. Я кинув ся на него.

Боронив ся як дикий кіт, але що міг вдіяти своїм коротким оружем? З кождою хвилею его удари ставали все слабші, аж вкінци штилет его упав з бренькотом на землю.

Коли відхих его втих, я підвів ся, вийшов на подвірє і видобув ся в гору на поле. Держачи нагу шаблю в руцї, ішов без цїли, не бачучи майже, що в послїдній годинї стало ся.

Вкінци я розглянув ся довкола і побачив недалеко той старий пень, до котрого буде привязаний найстрашнїйший спомин мого житя. Я усїв на зваленім дереві, положив шаблю на колїнах, опер голову в долонях і старав ся вияснити собі моє положене.

Цїсар віддав ся в мою опіку і тепер не жив! Се була одинока думка, що танцювала менї в голові, випираючи всякі инші. Я виконав що правда всї его прикази, коли ще жив, пімстив ся за него, коли вже не жив, але що те все могло помочи?

В очах сьвіта я не був чейже не винуватий, можна було уважати мене убийником! Які докази, яких сьвідків мав я на свою оборону? Чи не міг я бути спільником тих драбів! Так, так, я був знеславлений раз на все, був найнужденнїйшою, найбільше погорди гідною креатурою в цїлій Франциї!

Отже се був конець моїх амбітних плянів, надії моєї матери! Я розсьміяв ся гірко. І що тепер, чи мав я іти до Фонтенебльо, заалярмувати замок і донести, що цїсаря у віддали кількох кроків від мене убито? Нї, нї, лише не то! Для чоловіка чести, котрого судьба так тяжко дїткнула, лишала ся одна тілько дорога. Я хотів надїти ся на мою обезчещену шаблю і тим способом подїлити судьбу цїсаря, бо не міг еї від него відвернути.

Я підвів ся, рішившись виконати свій плян, коли погляд мій упав на щось, що відобрало менї мову і віддих: цїсар стояв передо мною!

Так, стояв у віддали може двайцятьох кроків від мене а сьвітло місяця падало на его холодне, блїде лице. Мав на собі сїрий плащ, але каптур був відкинений взад а спереду видко було зелений мундур і білі сподні. Не підлягало сумнїву, що то був він сам. Стояв в своїй звичайній поставі: руки заложені взад, голова трохи спущена на груди.

— Ну — сказав строгим і острим голосом — що маєш менї сказати?

Здає ся менї, що як би був ще хвильку стояв мовчки, я зійшов би з розуму. Однак короткий его приказ привів мене скоро до памяти і я сказав собі: цїсар стоїть перед тобою, гайда, відповідай! Я натягнув ся як струна і салютував.

— Як бачу, ти убив одного — сказав, вказуючи головою в сторону бука.

— Так, сір.

— А другий втїк?

— Нї, сір, і его я убив.

— Що, чи добре чую, ти убив обох?

Піддійшов до мене та з усьмішкою показав в сьвітлї місяця свої білі зуби. Я відповів ему:

— Один лежить там, сір, а другий в робітничій хатї в каменоломі.

— Отже конець з братьми в Аяччо! — кликнув а по хвили додав немов сам до себе: — ся тїнь вже раз на все перестала мене переслїдувати!

Похилив ся до мене і кладучи менї руку на рамени сказав:

— То було гарно з твоєї сторони, мій приятелю. Ти приніс честь своїй славі!

Аж тепер, коли я почув его малу жилаву руку на моїм рамени, пересьвідчив ся, що передо мною стоїть сам цїсар, а не его дух.

Здогадав ся видко, що за думки снують ся по моїй голові, бо на его лици завитала знов усьмішка.

— Нї, нї, Жерарде, я не опир. Ти не бачив, кого убито. Ходи за мною!

Відвернув ся і підійшов до бука. Лежали там ще трупи а коло них стояло двох мужчин. Коли підійшли ближше, я пізнав по турбанах мамелюків Рустема і Мустафу, слуг цїсаря. Наполеон схилив ся над тїлом в сїрім плащи, відсунув каптур, що закривав лице і отсе... показало ся лице зовсім до цїсарского неподібне.

— Видиш тут вірного слугу, що посьвятив своє житє за житє свого пана — сказав цїсар. — Признаєш сам, що подібний до мене з постати і постави.

Тепер радість з причин розвязаня загадки позбавила мене майже розуму і я мав велику охоту обійміти цїсаря раменами та стиснути его сердечно. Видко відгадав мої думки, бо завернув один крок взад і спитав:

— Ти ранений?

— Нї, сір, але з розпуки я був би майже...

— Та, та, та, — перервав менї — ти держав ся відважно, але міг бись бути трохи осторожнїйшим; я дивив ся на все.

— На все?

— Чи ти не чув, як я ішов за тобою в лїсї? Від хвилї коли ти вийшов з кватири, аж до хвилї смерти пана де Ґуден я не спустив тебе анї на хвилю з ока. Псевдоцїсар ішов перед тобою, а правдивий за тобою. Тепер ходи, відведи мене до замку.

Видав мамелюкам тихий приказ, они відсалютували мовчки і лишили ся на місци. А я пішов з цїсарем і серце мало не трісло мені з радости.

Справдї я держав ся все знаменито, як гузареви яло ся, а навіть сам Ляссаль не міг би лїпше маневрувати, як я тої ночи.

(Дальше буде).

дуже ворогував. Жандармерия перевела на місци слідство і его увязнила. В огни попекло ся тяжко 7 осіб, а оден 6-літний хлопець згорів на вуголь. Много осіб потерпіло легкі рани.

— **Із статистики міста Львова.** Після послідної конскрипциї має Львів 39.632 жителів греко-католицкого віроісповіданя, 105.740 римо-католиків, 205 вірмен, 520 православних, 2012 протестантів і 57.460 Жидів, безвіроісповідних записало ся 101 осіб. Загальне число жителів міста Львова разом з войском (10.317 мужа) виносить 206.487 осіб; з того 102.835 мужчин і 103.652 женщин. Домів має Львів 5051.

— **Годинникарска школа.** Годинникарство то не лиш красний але й поплатний промисел, чого доказом можуть служити численні годинникарі Жиди, яких повно по наших містах, а які майже завсігди роблять добрі інтереси на сім промислі. Було би дуже пожаданим, щоби й Русини брали ся до сего промислу. В Карльштайн, в долішній Австриї єсть від 1873 р. фахова школа годинникарска, що має на цїли образувати фахово людий, котрі хотіли би присьвятити ся сему званю. Побіч школи єсть годинникарский курс для доповненя фахового образованя. Сьвідоцтво укінченя 3-літної науки в сій школі заступає т. зв. „терміноване“ в годинникарскій робітні і по році праці в годинникарскім фаху управляє до самостійного виконуваня годинникарского промислу. На курс госпітантів можуть записувати ся челядники і майстри і можуть в довільним для себе часї брати в курсї участь. Шкільний рік починаєть ся в половині вересня. Наука є безплатна, крім сего міністерство публичних робіт щорічно дає кільканайцяти ученикам державні стипендиї по 300 кор. Поданя о приняте і о стипендию, згл. запомогу треба найпізнійше до 20 червня вносити на руки Технольоґічного Інституту Палати торговельної і промислової у Львові.

— **Дрібні вісти.** Товариство „Просьвіта“ заходить ся около заснованя торговельної школи; нинї в середу має ся в сій справі відбути нарада. — В Ждині у дяка Сандовича, батька арештованого перед кількома днями почаївского питомця, котрий приїхав до Галичини мабуть в аґітацийній чи може навіть, як здогадують ся, в шпигуньскій цїли, зроблено ревізию і забрано богато книжок а також два образи представляючі якись сьвятих з Лаври печерскої. — Господар із Щирця Ярим дав знати львівскій поліциї, що син его Олекса, ученик II. кл. ґімназ. мешкаючий в Бурсї руск. Тов. педаґоґ. втік звідтам дня 10 с. м. і щез без сліду. Хлопець має літ 13, єсть білявий, середного росту і має близну над лївим оком. Єго виділи як якась панна купувала єму помаранчі. — З воза на подвірю реальности ч. 19 при ул. Казимирівскій вкрадено купцеви з Глинян Абрамкови Гохсберґови пару штанів і полярес, в котрім було 59 кор. — Зарібникови Спольскому з Клепарова відобрано войскову шапку з написою „Атаманюк 95 п. п.“

— **Туча і пожежі в Бориславі.** Вчера около 1 год. по полудни навістила Борислав і Тустановичі страшна туча, котра лютила ся з малими перервами аж до 7 год. вечером. Громи били за громами і дощ лив як з коновки. Від громів займили ся і згоріли слідуючі закопи: 1) Гільда, 2) Карпати, 3) Дуброва III., 4) Раточин, 5) Плюто ч. I., 6) Теодор-Ванда і 7) закоп Галицкої спілки при ул. Таньскої. Загальна шкода виносить 150.000 кор. а крім того потоки в Бориславі і Тустановичах наробили величезної шкоди. Вода позривала всї мости так що комунікация могла відбувати ся лиш з великим трудом. На дорозї до зелїзниці вода так підмила міст, що подорожні мусять пішки іти до стациї. Середину Борислава вода так була залила, що плила улицями і не можна було переходити. Вода добувала ся до домів і позаливала склепи та понищила там товари. Міст на потоці, що пливе через середину Борислава значно ушкоджений і комунікацию перервано на цїлу ніч; здержано рух возів і можна лиш пішки переходити. Кільканайцять будинків положених над Тисьменицею вода забрала. Загальну шкоду обчисляють на 150.000 кор.

— **Так би й нас треба робити.** Селянам із Гатної і Калинівців, сучавского повіта, лучила ся недавно тому нагода купити на власність 446 гектарів землї. Люди сих сіл дуже бідні не мали потрібного гроша на закупно землї, що аж просила ся в їх руки. Зажурили ся сим люди, та в тій журбі удали ся о поміч до заступника краєвого маршалка дра Стефана Смаль-Стоцкого. На его поміч дуже покладали, бо знали, що він не одному в скрутній хвилї любив помочи. І не завели ся в своїх надїях. Завдяки стараням дра Стоцкого краєвий банк в Чернівцях видав людям з висше згаданих громад позичку в сумі 230 тисяч корон на догідні сплати. За сї гроші 176 господарів купили собі на парцеляциї 280 гектарів орного поля, а 145 гектарів доброго пасовиска. Остало ся ще що правда 20 гектарів до продажі, але й они перейдуть в руки сих селян, бо др. Стоцкий і для них придумав вже позичку.

Господарство, промисл і торговля

Цїна збіжа у Львові.

дня 16-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 90	до	11·—
Жито	7·—	„	7·20
Овес	8·40	„	8·90
Ячмінь пашний	7 50	„	8·—
Ячмінь броварний	8 30	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9 30	„	13·—
Вика	10 —	„	10 50
Бобик	8·20	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65 —	„	80·—
Конюшина біла	85 —	„	105·—
Конюшина шведска	65 —	„	75·—
Тимотка	45·—	„	55 —

Телеґрами.

Відень 17 мая. Часописи доносять, що буря в охрестности Відня наробила дуже великої шкоди.

Петербург 17 мая. Півурядова „Россія“ витає в довгій статї німецкого наслїдника престола і каже, що приїзд его до Росиї має велике значінє політичне.

Льондон 17 мая. Льорд Морле предложив палатї льордів біль о праві вета. Палата приняла его формально в першім читаню.

Рим 17 мая. „Tribuna“ доносить, що Папа від кількох днів має ревматичні болї особливо в одній нозї, що утрудняє єму ходженє. Впрочім загальний стан Папи єсть зовсім добрий.

Харбін 17 мая. Пожежа в Кірінї знищила 8380 будинків вартости 15 міліонів рублїв. Звиш 40.000 людий осталось без стріхи. Загальна шкода виносить 40 міліонів рублїв.

Ню-Йорк 17 мая. З Хуарес доносять, що правительство повстанців оголосить до 24 годин застановленє борби в цїлім краю.

Петербург 17 мая. Новий міністер маринарки Ґріґорович виготовив обширний плян утвореня фльоти до 20 літ. Плян той буде небавком предложений радї міністрів.

Баку 17 мая. Полиция викрила тунель ведучий до рурового проводу нафти на зелїзници. Коли поліцияни там увійшли, чотири злочинцї повитали їх вистрілами з револьверів. Злочинців зловлено.

Надіслане.

Оповіщенє.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).